

Dosarul nr. 2-1776/18
12-28572-25062018

HOTĂRÎRE
ÎN NUMELE LEGII

15 martie 2019
Instanţa compusă din
Preşedintele şedinţei
Judecătorul
Grefier

mun. Chişinău

Olesea Ţurcan
Ştefan Omelianovici

A examinat în şedinţă de judecată publică, acţiunea civilă la cererea de chemare în judecată declarată de SA Fabrica de Bere către Cazacu Victor, intervenient accesoriu Agenţia de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova, privind constatarea faptului înregistrării mărcii cu rea-credinţă şi anularea mărcii, *instanţa de judecată*,

CONSTATĂ:

La data de 25 iunie 2018, reclamantul SA „Fabrica de Bere din Bender” s-a adresat în instanţa de judecată cu cerere de chemare în judecată către pârâtul Cazacu Victor, intervenient accesoriu Agenţia de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din Republica Moldova, privind anularea înregistrării mărcii.

Întru argumentarea cerinţelor, reclamatul SA „Fabrica de Bere din Bender” a indicat următoarele că reclamanta – SA “Fabrica de Bere din Bender” - este una din cele mai vechi întreprinderi producătoare de bere din ţară, fondată încă în 1860 de familia Reich (în rusă: Райх) pe malul râului Nistru.

«Днестровский пивоваренный завод» (“Fabrică Nistreană de bere”) - denumirea întreprinderii în perioada de referinţă - a activat continuu până la începutul celui de al doilea război mondial, când, în urma unui bombardament aerian, fabrica a fost distrusă aproape din temelie.

Relatează că, în anul 1944 a început restaurarea fabricii, iar deja în 1946 întreprinderea dată a produs 60 mii dai de bere şi 30 mii dai de băuturi răcoritoare. În anul 1956 fabrica a produs 173 mii dai de bere şi 118 mii dai de băuturi răcoritoare. În anii care au urmat, Fabrica de Bere din Bender a fost modernizată continuu. Astfel, în 1974, Fabrica de Bere din Bender a fost prima întreprindere producătoare de bere din RSS Moldovenească dotată cu o linie de îmbuteliere automatizată a berii, având capacitatea de a îmbutelia 10 mii de sticle pe oră. În acelaşi an, a fost dată în exploatare secţia de fermentare, care a permis majorarea capacităţii de producere a berii cu 200 mii dai. În 1975 capacitatea de producere a berii a fost majorată cu 500 mii dai, în paralel, Fabrica de Bere din Bender perfecţionează continuu tehnologiile de producere a berii şi a băuturilor răcoritoare. În 1984 la întreprinderea din Bender, pentru prima în RSS Moldovenească, a fost instalată o linie de îmbuteliere a berii de producţie cehă, având capacitatea de a produce 24 000 de sticle de bere pe oră. În anul 1989 întreprinderea a produs 1480 mii dai de bere, 57 200 mii de sticle de apă minerală Vamiţa şi 2 090 mii dai de băuturi răcoritoare. În anul 1990 Fabrica de Bere din Bender a înregistrat - la fel ca marea majoritate a întreprinderilor din ţară - o criză, însă, începând cu anul 1996 fabrica şi-a reînviat activitatea de producere a berii, apei minerale şi băuturilor răcoritoare, reuşind să depăşească criza economică-financiară în care s-a pomenit la începutul anilor 1990. În anul 2006 întreprinderea a fost reorganizată în societate pe acţiuni de tip închis.

Menţionează că, unul din cel mai cunoscut şi apreciat produs de bere din regiune, este berea produsă de reclamantă, marcată СТАРАЯ КРЕПОСТЬ/СЕТАТЕА ВЕЧЕ (a se vedea Anexa 3, care prezintă etichetele berii СТАРАЯ КРЕПОСТЬ).

Indică că, marca verbală nr. 6862 СЕТАТЕА ВЕЧЕ a fost înregistrată de AGEPI pe numele reclamantei la 19.11.1999, data de depozit din 11.08.1997, pentru produsele clasei 32 “bere”, din Clasificatorul Internaţional de Produse şi Servicii (CIPS), însă la 31.03.2008 înregistrarea mărcii date a fost anulată în legătură cu expirarea termenului de valabilitate a înregistrării (a se vedea Anexa nr. 4, care prezintă Detalii pentru nr. de marcă: 6862 din Baza de Date a AGEPI).

Atenţionează că, în anul 2016 reclamanta a reluat producerea în cantităţi mari a berei sub vechea şi cunoscuta sa marcă СТАРАЯ КРЕПОСТЬ/СЕТАТЕА ВЕЧЕ, având încheiate contracte de livrare a berii cu SC “Troial-Com” SRL, prin care reclamanta s-a obligat să livreze contra agentului bere marca СТАРАЯ КРЕПОСТЬ, în valoare de 10 milioane de lei (a se vedea pct. 1.2. şi pct. 1.4. din Contractul de livrare nr.

Menționează că, la 19 mai 2017, reclamanta a depus la AGEPI cererea cu nr. depozit 040611 de înregistrare a mărcii verbale СК СТАРАЯ КРЕПОСТЬ/SK STARAYA KREPOSTI pentru produsele clasei 32 "bere" CIPS (a se vedea Anexa nr. 7, care prezintă Detalii pentru nr. de depozit: 040611 din Baza de Date a AGEPI), însă la 15.12.2017 AGEPI a emis un aviz provizoriu de respingere totală a cererii, pe motiv că acesteia i se opune marca verbal nr. 30426 CETATEA VECHE, nr. depozitului 040588 din 04.05.2017, înregistrată pe numele pârâtului Cazacu Victor pentru produse din aceeași clasă 32 CIPS - bere; ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor.

Astfel, menționează partea reclamantă, că marca litigioasă nr. 30426 CETATEA VECHE, nr. depozitului 040588 din 04.05.2017, înregistrată pe numele pârâtului Cazacu Victor urmează a fi anulată.

Consideră că, în speță, pârâtul a exercitat dreptul la înregistrarea mărcii cu rea-credință. Aceasta decurge din următoarele împrejurări de fapt. Indică că, berea CETATEA VECHE/СТАРАЯ КРЕПОСТЬ produsă de reclamantă a fost prezentă masiv în piața Republicii Moldova cu mult înainte de 04.05.2017, data la care pârâtul a depus la AGEPI cererea de înregistrare a mărcii CETATEA VECHE. Susține că, marca CETATEA VECHE a fost înregistrată de AGEPI pe numele reclamantei încă la 19.11.1999, cu data de depozit din 11.08.1997, pentru produsele clasei 32 "bere" CIPS.

Consideră că, la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii litigioase, pârâtul cunoștea neîndoiește marca de bere CETATEA VECHE/СТАРАЯ КРЕПОСТЬ, produsă de reclamantă și a înregistrat marca litigioasă pentru a profita pe seama mărcii anterioare a reclamantei.

Afirmă că, faptul că pârâtul a înregistrat o denumire identică cu marca (CETATEA VECHE) la produse identice („Bere”) și asemănătoare („ape”, „sucuri...”) nu poate constitui o simplă coincidență, ci reprezintă o acțiune deliberată și în cunoștință de cauză, conduita pârâtului neînscrindu-se în regulile bunei-credințe și ale uzanțelor oneste în activitatea de afaceri.

Remarcă că, nu se poate pune la îndoială faptul că în momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii CETATEA VECHE, pârâtul știa despre existența acestei mărci a reclamantei. Indică că, marca neînregistrată - a reclamantei a existat în piața Republicii Moldova anterior datei depunerii cererii de înregistrare a mărcii nr. 30426 CETATEA VECHE de către pârât, fiind protejată ca marcă prin efectul înregistrării la AGEPI până în data de 31.03.2008.

Susține că, marca nr. 30426 CETATEA VECHE trebuie anulată și în baza prevederilor Art. 8 alin. (4) lit. a) al Legii nr. 38 (folosirea anterioară). Indică că, marca nr. 30426 CETATEA VECHE a fost înregistrată pentru următoarele produse și servicii cuprinse în clasele 32 CIPS: bere; ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor.

În baza celor expuse, solicită anularea mărcii litigioase nu numai referitor la „bere”, dar și referitor la celelalte produse, întrucât ele sunt asemănătoare, se regăsesc pe aceleași rafturi în rețelele de comerț și ar putea induce în eroare consumatorul privind proveniența produselor, existând un puternic risc de confuzie. Consumatorul ar putea crede că, de exemplu, apa minerală CETATEA VECHE și berea CETATEA VECHE provin din aceeași sursă, ceea ce în mod evident nu ar corespunde adevărului.

Remarcă că, însăși rațiunea legală a dreptului la marcă este de a deosebi produsele sau serviciile unui producător sau prestator de servicii de produsele sau serviciile altor producători sau prestatori de servicii. După cum este arătat în prezenta acțiune, produsele inscripționate cu marca СТАРАЯ КРЕПОСТЬ/CETATEA VECHE aparțin reclamantei, nu pârâtului.

Consideră că, pârâtul a depus cererea de înregistrare a mărcii CETATEA VECHE contrar scopului prevăzut de lege, fiind evident că înregistrarea nu a fost solicitată în vederea distingerii propriilor produse. Pârâtul a obținut protecția asupra unui semn care nu îi aparține.

La data de 03.08.2018 Cazacu Victor a depus o referință, prin care a indicat că, acțiunea SA „Fabrica de Bere din Bender” împotriva subsemnatului Cazacu Victor, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, privind anularea mărcii comerciale înregistrate ca fiind nefondată, ilicită și abuzivă, precum și pasibilă de a fi respinsă integral.

Relatează că, la 04.05.2017 a depus la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (în continuare - AGEPI) cererea de înregistrare a mărcii comerciale verbale CETATEA VECHE, pentru următoarea listă de produse și/sau servicii conform Clasificatorului Internațional de Produse și Servicii: 32 - bere, ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor. Astfel, conform datelor din Registrul național al mărcilor, disponibil pe <http://www.db.agepi.md/marcireprezentanti/Details.aspx?id=15oFtT17ivf15bAFrGqHOR>, la 04.05.2017 a avut loc atribuirea datei de depozit a cererii de înregistrare a mărcii. La 19.05.2017 a avut loc examinarea

preliminară, la 30.06.2017 - publicarea cererii, iar la 30.09.2017 s-a finalizat perioada de depunere a opozițiilor și observațiilor. La 01.12.2017 autoritatea de înregistrare a examinat pe fond cererea de înregistrare a mărcii, la 01.01.2018 s-a produs înregistrarea acesteia, iar la 07.02.2018 a fost eliberat certificatul de înregistrare a mărcii cu nr.30426 CETATEA VECHE.

Susține că, la momentul constituirii datei de depozit a mărcii CETATEA VECHE în temeiul cererii subsemnatului Cazacu Victor, în Registrul național al mărcilor nu exista nici o înregistrare cu privire la existența unor drepturi asupra acestei mărci comerciale. Or, chiar reclamantul SA „Fabrica de Bere din Bender” în cererea sa de chemare în judecată relevă faptul că începând cu data de 11.08.2007 nu mai deținea nici un drept exclusiv asupra mărcii CETATEA VECHE în legătură cu expirarea termenului ei de valabilitate în condițiile art.art.20 și 27 din Legea nr.588-XIII din 22 septembrie 1995 privind mărcile și denumirile de origine a produselor (în vigoare la momentul anulării dreptului asupra mărcii), iar din 31.03.2008 marca a fost anulată. La data depunerii cererii subsemnatului Cazacu Victor privind înregistrarea mărcii CETATEA VECHE, nu exista nici un titular de drepturi asupra mărcii în cauză.

Indică că, în speță, după publicarea de către AGEPI a cererii de înregistrare a mărcii CETATEA VECHE, reclamantul SA „Fabrica de Bere din Bender” nu a formulat și nu a prezentat autorității de înregistrare niciun fel de observații motivate privind necesitatea de a refuza înregistrarea mărcii.

Menționează că, că reclamantul SA „Fabrica de Bere din Bender” nu a formulat și nu a depus la AGEPI nici un fel de opoziție la înregistrarea mărcii CETATEA VECHE, drept care, în condițiile unei atitudini diligente, putea fi realizat în condițiile legii.

Afirmă că, în virtutea regulii „nemo auditur propriam turpitudinem allegans”, conform căreia nimănui nu-i este îngăduit să se prevaleze în fața justiției de propria culpă pentru a valorifica un drept, invocând nerespectarea de către el însuși a unor norme legale, acțiunea reclamantului SA „Fabrica de Bere din Bender” este formulată în mod abuziv, fiind ilicită și neîntemeiată, cu precădere că nu a întreprins nici un fel de măsuri prevăzute de Legea privind protecția mărcilor nr.38/2008 în termenul stabilit în vederea opunerii la înregistrarea mărcii CETATEA VECHE, pe care, de altfel a abandonat-o cu peste 10 (zece) ani în urmă. Iar, după înregistrarea mărcii CETATEA VECHE pe numele subsemnatului Cazacu Victor pentru o gamă mai largă de produse, reclamantul SA „Fabrica de Bere din Bender” în mod subit s-a activizat și a cerut în Instanța de judecată anularea înregistrării reglementare a mărcii în cauză.

Indică că, potrivit art.47 alin.(1) din Legea privind protecția mărcilor nr.38/2008, orice decizie privind cererile de înregistrare a mărcilor poate fi contestată de către părți în termen de 2 luni de la data primirii ei sau de către persoanele terțe în termen de o lună de la data la care decizia a fost făcută publică.

Or, SA „Fabrica de Bere din Bender” nu a valorificat nici această cale de contestare a înregistrării mărcii CETATEA VECHE prevăzută de lege, preferând să înainteze o acțiune arbitrară privind anularea mărcii cu nr.30426.

Remarcă că, potrivit pct. 14 al Hotărârii Plenului CSJ "Cu privire la aplicarea unor prevederi ale legislației în domeniul protecției mărcilor nr.1 din 06.02.2017, sînt în drept să inițieze acțiuni, privind încălcarea unui drept exclusiv ori a unui interes legitim, care decurge din dreptul exclusiv, următoarele persoane: a) titularul mărcii; b) orice persoană autorizată să utilizeze marca înregistrată, în special licențiații, în condițiile art.27 alin. (6) din Legea privind protecția mărcilor; c) alte persoane fizice sau juridice care reprezintă titularul de drepturi.

Titular al mărcii este persoana fizică sau juridică ori grupul de persoane fizice și/sau juridice, în numele căreia/căruia marca este protejată, în conformitate cu legea.

Susține că, reclamantul SA „Fabrica de Bere din Bender”, neavând nici un drept asupra mărcii înregistrate CETATEA VECHE cu nr.30426, nu se poate prevala de calitatea de titular sau persoană autorizată să utilizeze marca înregistrată, pentru a putea iniția acțiuni în justiție în vederea contestării înregistrării mărcii respective. Mai mult decît atît, reclamantul SA „Fabrica de Bere din Bender” nu a demonstrat nici caracterul notoriu al mărcii CETATEA VECHE, pe care nu a mai utilizat-o din anul 2007 și nu a mai achitat la AGEPI pentru reînnoirea înregistrării mărcii respective.

Atenționează că, potrivit statuărilor CEDO, art.1 Protocolul nr.1 la Convenția Europeană pentru Drepturile Omului poate fi aplicat și obiectelor de proprietate intelectuală, inclusiv mărcilor (Hotărârea Marii Camere a CtEDO, în cauza Anheuser Busch Inc contra Portugaliei, din 11 ianuarie 2007, cererea nr. 73049/01). Conform art.46 din Constituția Republicii Moldova, dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate. Nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire. Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă. Articolul 1 al Primului Protocol adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale prevede că, orice persoană fizică sau juridică

are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Evidențiază că, drepturile conferite prin înregistrarea mărcii CETATEA VECHE cu nr.30426 constituie un element de patrimoniu ocrotit de Constituția Republicii Moldova și de instrumentele internaționale de protecție a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Remarcă că, prin pct.73 din Hotărârea Plenului CSJ "Cu privire la aplicarea unor prevederi ale legislației în domeniul protecției mărcilor" nr.1 din 06.02.2017 s-a statuat că instanțele de judecată vor avea în vedere că, potrivit Acordului privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală legate de comerț (TRIPs), semnat la Marrakech, la 15 aprilie 1994 și art.3 din Legea nr.14 din 03.07.2014 cu privire la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, proprietatea intelectuală este recunoscută drept proprietate privată.

Astfel, pentru a nu fi prejudiciate drepturile și interesele titularului, decăderea din drepturi necesită a fi realizată în strictă conformitate cu normele legii aplicabile acestei modalități de stingere a drepturilor asupra mărcii.

Susține că, conform acțiunii înaintate de reclamantul SA „Fabrica de Bere din Bender” se invocă faptul că „marca nr.30426 CETATEA VECHE urmează a fi anulată în baza art.21 al Legii nr.38, rea-credința fiind un motiv absolut de nulitate.

Astfel indică că, în corespundere cu prevederile art.21 din Legea privind protecția mărcilor nr.38/2008 (Motive absolute de nulitate), marca este declarată nulă în urma unei cereri de anulare, depuse la judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI, sau a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depuse la aceeași instanță, dacă: a) a fost înregistrată contrar prevederilor art.7; b) solicitantul a acționat cu rea-credință în momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii.

Aplicarea și interpretarea coroborată a prevederilor art.7 și 21 din Legea privind protecția mărcilor nr.38/2008, relevă că prima ipoteză prevăzută de lege și anume cea referitoare la înregistrarea mărcii contrar prevederilor art.7 din Legea citată nu poate fi reținută în virtutea circumstanțelor sus-descrie, conform cărora marca CETATEA VECHE cu nr.30426 a fost înregistrată la AGEPI în condițiile în care o altă marcă identică sau similară nu mai era înregistrată de aproape 10 (zece) ani, iar nici un fel de obiecții sau opoziții nu au fost formulate în procesul examinării cererii de înregistrare a mărcii.

Atenționează că, nici cea de-a doua ipoteză vehiculată de reclamantul SA „Fabrica de Bere din Bender” - înregistrarea cu rea-credință a mărcii - nu se regăsește în speță.

Or, conform art.21 alin.(1) din Legea privind protecția mărcilor nr.38/2008, marca se consideră ca fiind înregistrată cu rea-credință în cazul în care, la momentul depunerii cererii de înregistrare a ei, solicitantul știa sau putea ști că pe piața Republicii Moldova se utilizează o asemenea marcă, cu bună-credință, de către altă persoană, pentru produse și/sau servicii identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare ori că sînt promovate sau se negociază promovarea/plasarea produselor și/sau serviciilor identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare marcate cu o asemenea marcă, care este anterioară și care beneficiază de protecție și se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, iar prin utilizarea mărcii înregistrate se creează un risc de confuzie cu marca anterioară sau fără motive justificate se profită de renumele acesteia.

Menționează că, potrivit explicațiilor generate jurisprudențial prin pct.pct.77-78 ale Hotărîrii Plenului CSJ "Cu privire la aplicarea unor prevederi ale legislației în domeniul protecției mărcilor nr. 1 din 06.02.2017, înregistrarea mărcii se efectuează, reiesind din buna-credință a solicitantului. Însă orice persoană, interesele căreia îi sunt afectate de înregistrare, este în drept de a solicita în instanța de judecată anularea înregistrării mărcii, inclusiv din motivul înregistrării acesteia cu rea-credință.

Reaua-credință a fost definită, ca fiind incorectitudinea, atitudinea unei persoane care săvârșește un fapt sau un act contrar legii sau a celorlalte norme de conviețuire socială, pe deplin conștientă de caracterul ilicit al conduitei sale. Pentru a anula marca, din acest temei, urmează să se stabilească acțiunile de rea-credință a solicitantului, la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii.

Reaua-credință ce este circumscrisă atitudinii obiective și subiective a părților, urmează a fi analizată, din perspectiva raporturilor juridice existente între părți, anterior formulării cererii de înregistrare a mărcii. Simpla cunoștință a existenței și folosirii mărcii, anterior depozitului, nu este suficientă pentru întrunirea condiției relei- credințe, fiind necesar, ca acest fapt să fie unul de natură frauduloasă.

Reaua-credință implică îndeplinirea cumulativă a două cerințe distincte, vizând, pe de o parte, cunoașterea „faptului relevant, adică existența și folosirea unei mărci anterioare sau chiar a unui semn neînregistrat ca marcă, iar, pe de altă parte, intenția frauduloasă.

Afirmă că, în speță, făcând abstracție de alegațiile nefondate și declarative ale reclamantului SA „Fabrica de Bere din Bender” despre presupusa „rea-credință” la înregistrarea mărcii CETATEA VECHE cu nr.30426, acesta nu aduce nici un element probant pentru a demonstra afirmațiile sale cu privire la faptul că subsemnatul Cazacu Victor ar fi cunoscut de existența mărcii înregistrate (СТАРАЯ КРЕПОСТЬ/CETATEA VECHE) - care de altfel nu mai figura în Registrul național al mărcilor ca semn protejat din anul 2008; că reclamantului SA „Fabrica de Bere din Bender” utiliza acest semn distinctiv în activitatea de producere și comerț, fapt de altfel infirmat de însuși reclamant prin acțiunea sa unde afirmă că pînă în anul 2016 nu a produs mărfuri cu această marcă comercială și doar „în anul 2016 reclamanta a reluat producerea în cantități mari a berii sub vechea și cunoscuta marcă СТАРАЯ КРЕПОСТЬ/CETA TEA VECHE; că marca reclamantului SA „Fabrica de Bere din Bender” СТАРАЯ КРЕПОСТЬ/CETATEA VECHE (ce nu mai avea protecție prin înregistrare din anul 2008) era una de notorietate pe piața relevantă de mărfuri sau produse din Republica Moldova.

Art.21 alin.(1) din Legea privind protecția mărcilor nr.38/2008, mai prevede că la anularea mărcii pe motivul înregistrării ei cu rea-credință se va ține cont în special de faptul dacă marca înregistrată este utilizată pentru produse care generează conflict cu o altă marcă sau dacă titularul mărcii înregistrate utilizează marca doar în scop de blocaj.

Susține că, în această ordine de idei, nici pretenția reclamantului SA „Fabrica de Bere din Bender” precum că înregistrarea de către subsemnatul Cazacu Victor a marca CETATEA VECHE cu nr.30426 doar cu „scop de blocaj” nu corespunde adevărului, fiind o afirmație falsă și tendențioasă. Reclamantul nu a adus nici o probă că subsemnatul Cazacu Victor ar fi împiedicat SA „Fabrica de Bere din Bender” să producă și să plaseze pe piață produsele sale cu marca СТАРАЯ КРЕПОСТЬ/CETATEA VECHE, că ar fi cerut acordul în acest sens și că i s-ar fi refuzat.

Menționează că, reprezentanții SA „Fabrica de Bere din Bender” l-au contactat telefonic, iar în discuția purtată nu a refuzat posibilitatea de producere și comercializare a berii de către reclamant pe teritoriul Republicii Moldova. În cadrul discuției s-a convenit că reprezentanții SA „Fabrica de Bere din Bender” vor remite o solicitare de a permite acestei întreprinderi utilizarea mărcii СТАРАЯ КРЕПОСТЬ/CETATEA VECHE, însă ulterior aceștia i-au expediat doar scrisoarea prin care i s-a cerut să renunțe completamente asupra acestei mărci, care să fie înregistrată pe numele SA „Fabrica de Bere din Bender”.

Consideră că anume reclamantul SA „Fabrica de Bere din Bender” acționează cu rea-credință înaintând o acțiune abuzivă și ilicită în instanța de judecată, încercând să justifice propriile sale omisiuni în activitatea de protecție a obiectelor de proprietate intelectuală de care se prevalează. Susține că, nu corespunde realității nici concluzia eronată a reclamantului SA „Fabrica de Bere din Bender”, care afirmă că subsemnatul Cazacu Victor doar a înregistrat marca, fără însă a o folosi.

Conform prevederilor legislației naționale (art. 6 din Legea nr. 38/2008, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, dreptul la marcă poate fi dobândit de orice persoană fizică sau juridică, națională sau străină. Legislația în domeniul mărcilor nu impune condiția desfășurării activității de producție, de comerț sau de prestare a serviciilor, la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii. În acest sens, Tratatul privind dreptul mărcilor (adoptat la Geneva, la 27 octombrie 1994), la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr. 614-XIII din 27 octombrie 1995 și Tratatul de la Singapore privind dreptul mărcilor (adoptat la Singapore în martie 2006), la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 214-XVI din 23 octombrie 2008, prevăd în art.3 alin.(7) și corespunzător în art.3 alin.(4) că „nicio parte contractantă nu poate cere ca alte condiții decât cele care sunt enunțate la alin. (1)-(4) și (6) să fie îndeplinite, în ceea ce privește cererea. În mod special, condițiile următoare nu pot fi pretinse atâta timp. cât cererea este în curs de soluționare: indicația conform căreia solicitantul exercită o activitate industrială sau comercială, cât și prezentarea dovezii corespunzătoare.

Accentuează faptul că, după înregistrarea de către subsemnatul Cazacu Victor a mărcii CETATEA VECHE cu nr.30426, aceasta este valorificată în activitatea de producere, fiind încheiate convenții civile în acest sens, iar produsele în cauză deja sînt plasate pe piață (actele doveditoare se anexează). De asemenea, deși se prevalează de un pretins temei de nulitate absolută a înregistrării mărcii, totuși reclamantul SA „Fabrica de Bere din Bender” recurge și la invocarea unor motive de nulitate relativă. Astfel, conform acțiunii reclamantului se indică la prevederile art.22 alin.(1) lit.c) din Legea privind protecția mărcilor nr.38/2008: marca este declarată nulă în urma unei cereri de anulare, depusă la judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI, sau a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depusă la aceeași instanță, și în cazul în care: c) există o marcă neînregistrată sau un drept anterior, menționate la art. 8 alin.(4), și se îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul respectiv.

Totodată, potrivit art.8 alin.(4) din Legea privind protecția mărcilor nr.38/2008, în cazul opoziției, o marcă este refuzată la înregistrare, de asemenea, în măsura în care este demonstrat că: a) drepturile la o marcă neînregistrată sau la un alt semn utilizat în comerț, inclusiv denumirea persoanei juridice, au fost dobândite de către opozant înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau înainte de data priorității invocate în sprijinul acestei cereri, după caz, și sînt confirmate printr-un act legal sau prin probe ce demonstrează că pe piața Republicii Moldova fie au fost plasate produse și/sau servicii identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu acest semn, fie sînt promovate sau se negociază promovarea/plasarea produselor și/sau serviciilor identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu semnul respectiv care beneficiază de protecție și se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, iar prin utilizarea mărcii solicitate s-ar crea un risc de confuzie cu semnul anterior ori fără motive justificate s-ar profita de renumete acestui semn.

Or, nici temeiul anulare pe motiv relativ de nulitate a mărcii nu poate fi reținut, în măsura în care prevederile coroborate ale art.8 alin.(4) și 22 alin.(1) lit.c) din Legea privind protecția mărcilor nr.38/2008 presupun valorificarea de către persoana interesată a unui drept de opoziție, pe care însă reclamantul SA „Fabrica de Bere din Bender” nu l-a realizat din motive imputabile doar lipsei sale de diligență în raport cu pretinsele sale drepturi și interese.

De asemenea, conform pct.79 din Hotărârea Plenului CSJ "Cu privire la aplicarea unor prevederi ale legislației în domeniul protecției mărcilor" nr. 1 din 06.02.2017, cererea de anulare va putea fi depusă de titularul acestor drepturi.

Este de părerea că, reclamantul SA „Fabrica de Bere din Bender” nu a adus nici un fel de probe că ar fi titularul vreunor drepturi în sensul temeiurilor de nulitate relativă.

Ulterior la data de 19.09.2018, reprezentantul intervenientului accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, Lilia Bolocan a înaintat o referință la acțiunea reclamantului, privind constatarea acționării cu rea-credință și anularea mărcii CETATEA VECHE nr. 30426 din 04.05.2017, indicând faptul că, urmare examinării semnelui depus spre înregistrare, s-a constatat că acesta nu poate beneficia de protecție, deoarece la înregistrarea desemnării se opune cererea națională pentru marca verbală CETATEA VECHE nr. 040588 din 04.05.2017, solicitant CAZACU Victor, str. A. Pușkin nr. 88a, MD-3900, Cahul, Republica Moldova, înregistrată pentru produse din clasa 32 conform CIPS.

Menționează că, în conformitate cu prevederile art. 8 (1) b) al Legii nr. 38/2008 privind protecția mărcilor (în continuare- Legea nr. 38/2008), la data de 15.12.2017, AGEPI a emis Aviz provizoriu de respingere a înregistrării mărcii reclamantului.

Referitor la înregistrarea de către AGEPI a mărcii CETATEA VECHE nr. 30426 din 04.05.2017, informează că, cererea de înregistrare a mărcii verbale CETATEA VECHE nr. depozit 040588 din 04.05.2017 a fost depusă de solicitantul CAZACU Victor, pentru produsele din clasa: 32 - bere; ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor, conform CIPS.

Indică că, în urma examinării de fond a semnelui depus spre înregistrare nu au fost depistate careva drepturi anterioare înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova, la fel, după publicarea cererii în Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală (BOPI) nr. 6/2017 nici o persoană terță nu a contestat înregistrarea mărcii. Corespunzător, la data de 01.12.2017 a fost emisă Decizia de înregistrare a mărcii, iar la 07.02.2018 a fost eliberat certificatul de înregistrare a mărcii CETATEA VECHE nr. 30426 din 04.05.2017 pentru produsele din clasa 32 conform CIPS pe numele titularului CAZACU Victor. Copia certificatului de înregistrare a mărcii se anexează.

Sușține că, toate acțiunile AGEPI ce țin de examinare a cererii și înregistrare a mărcii CETATEA VECHE nr. 30426 din 04.05.2017 au fost realizate în strictă conformitate cu prevederile Legii nr. 38/2008 și Regulamentului privind procedura de depunere, examinare și înregistrare a mărcilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 488 din 13.08.2009.

Relatează că, referitor la obiectul acțiunii, menționează că, CAZACU Victor a acționat cu rea-credință în momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii CETATEA VECHE nr. depozit 040588 din 04.05.2017 (devenită marca nr. 30426). Conform prevederilor legislației naționale (art. 6 al Legii nr. 38/2008), precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, dreptul la marcă poate fi dobândit de orice persoană fizică sau juridică națională sau străină. Legislația în domeniul mărcilor nu impune condiția desfășurării activității de producție, de comerț sau de prestare a serviciilor, la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii.

Accentuează că, AGEPI nu este în drept să ceară solicitantului prezentarea informației referitor la activitatea acestuia, la scopul înregistrării, toate acțiunile solicitantului fiind admise reieșind din principiile buneii credințe.

Accentuează că, tratatul privind dreptul mărcilor (adoptat la Geneva la 27 octombrie 1994), la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr. 614-XIII din 27 octombrie 1995 și Tratatul de la Singapore privind dreptul mărcilor (adoptat la Singapore în martie 2006), la care Republica Moldova a aderat prin Legea Republicii Moldova nr. 214-XVI din 23 octombrie 2008, care prevăd în art. 3 alin. 7 și corespunzător în art. 3 alin. 4 că: „nici o parte contractantă nu poate cere ca alte condiții decât cele care sunt enunțate la alin. (1)-(4) și (6) să fie îndeplinite în ceea ce privește cererea. În mod special, condițiile următoare nu pot fi pretinse atâta timp cât cererea este în curs de soluționare: indicația conform căreia solicitantul exercită o activitate industrială sau comercială, cât și prezentarea dovezii corespunzătoare”.

Indică că, înregistrarea mărcii se efectuează reieșind din buna-credință a solicitantului. Însă, orice persoană interesele căreia îi sunt afectate de înregistrare este în drept de a solicita în instanța de judecată anularea înregistrării mărcii, inclusiv din motivul înregistrării acesteia cu rea-credință. Astfel, conform art. 21 (1) b) al Legii nr. 38/2008, “Marca se consideră ca fiind înregistrată cu rea-credință în cazul în care, la momentul depunerii cererii de înregistrare a ei, solicitantul știa sau putea ști că pe piața Republicii Moldova se utilizează o asemenea marcă, cu bună-credință, de către altă persoană, pentru produse și/sau servicii identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare ori că sunt promovate sau se negociază promovarea/plasarea produselor și/sau serviciilor identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare marcate cu o asemenea marcă, care este anterioară și care beneficiază de protecție și se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, iar prin utilizarea mărcii înregistrate se creează un risc de confuzie cu marca anterioară sau fără motive de justificate se profită de renumele acesteia.

Remarcă că, la anularea mărcii pe motivul înregistrării ei cu rea-credință se va ține cont în special de faptul dacă marca înregistrată este utilizată pentru produse care generează conflict cu o altă marcă sau dacă titularul mărcii înregistrate utilizează marca doar în scop de blocaj

Indică că, în susținerea temeiului relativ de nulitate prevăzut de art. 22 alin. (1) lit. c) reclamantul invocă existența unei mărci neînregistrate sau a unui drept anterior, în acest sens, urmează a se ține cont de prevederile art. 8 alin. (4) lit. a), conform căruia în cazul opoziției, o marcă este refuzată la înregistrare, de asemenea, în măsura în care este demonstrat că drepturile la o marcă neînregistrată sau la un alt semn utilizat în comerț, inclusiv denumirea persoanei juridice, au fost dobândite de către opozant înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau înainte de data priorității invocate în sprijinul acestei cereri, după caz, și sînt confirmate printr-un act legal sau prin probe ce demonstrează că pe piața Republicii Moldova fie au fost plasate produse și/sau servicii identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu acest semn, fie sînt promovate sau se negociază promovarea/plasarea produselor și/sau serviciilor identice sau similare cu cele solicitate, marcate cu semnul respectiv care beneficiază de protecție și se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, iar prin utilizarea mărcii solicitate s-ar crea un risc de confuzie cu semnul anterior ori fără motive justificate s-ar profita de renumele acestui semn.

Consideră că, pentru a fi aplicabil art. 22 alin. (1) lit. c) urmează a fi îndeplinite condițiile prevăzute la art. 8 alin (4) lit. a).

Referitor la invocarea art. 7 alin. (1), lit. a) din Legea nr.38/2008, menționează că, conform acestuia se refuză înregistrarea semnelor care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art.5”, iar art. 5 al Legii nr. 38/2008 prevede că “pot constitui mărci orice semne susceptibile de reprezentare grafică: cuvinte (inclusive nume de persoane), litere, cifre, desene, combinații de culori, elemente figurative, forme tridimensionale, în special forma produsului sau a ambalajului acestuia, precum și orice combinații ale acestor semne, cu condiția ca ele să poată servi la deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice. Prevederi similare se conțin și în art. 15(1) din Acordul privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală legate de comerț (Acordul TRIPS) încheiat la Marrakech la 15 aprilie 1994, la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 218-XV din 01 iunie 2000.

Atenționează că, în rezultatul examinării de fond de către AGEPI a cererii nr. depozit 040588 din 04.05.2017, s-a constatat îndeplinirea condițiilor legale pentru înregistrarea mărcii, desemnarea solicitată încadrându-se în definiția mărcii, fiind susceptibilă de reprezentare grafică și susceptibilă de a deosebi produsele și/sau serviciile unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice.

Susține că, AGEPI în calitatea sa de autoritate de stat împuternicită să acorde protecție obiectelor de proprietate intelectuală confirmă faptul înregistrării pe teritoriul Republicii Moldova a mărcii CETATEA

VECHE nr. 30426 din 04.05.2017 pentru produsele din clasa 32 conform CIPS, pe numele titularului Cazacu Victor, și lasă la discreția instanței de judecată constatarea faptului dacă pârâtul a acționat cu rea-credință la momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii, reieșind din circumstanțele relevante cazului și probele prezentate de părți.

Aprecierea instanței de judecată.

Apreciind temeinicia cererii de chemare în judecată, audiind explicațiile participanților la proces, examinând probele anexate la materialele cauzei administrate pentru dovedirea celor invocate, raportându-le per ansamblu la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată ajunge la concluzia admiterii acțiunii, ca fiind întemeiată, din considerentele ce urmează.

Conform prevederilor art. 130 alin. (1)-(5) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanța constată prin cercetare și comparare cu alte probe că datele pe care le conține corespund realității.

Potrivit dispozițiilor art. 240 alin. (1)-(3) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii. Dacă, în timpul deliberărilor, consideră necesară clarificarea unor noi circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei sau cercetarea suplimentară a probelor din dosar, instanța judecătorească emite o încheiere de reluare a dezbaterilor judiciare. După examinarea cauzei în fond, instanța audiază din nou pledoariile participanților la proces. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Reieșind din materialele cauzei, instanța de judecată reține că societatea reclamantă SA Fabrica de Bere din Bender are ca obiect al activității antreprenoriale producerea de bere, apă minerală și băuturi răcoritoare, inclusiv producerea de bere sub marca СТАРАЯ КРЕПОСТЬ/CETATEA VECHE. Totodată, în legătură cu circumstanțele expuse, instanța de judecată constată că marca verbală CETATEA VECHE a fost înregistrată pe numele reclamantului de către AGEPI sub nr. 6862 la data de 19.11.1999. Însă, la data de 11.08.2007, în temeiul art.27 din Legea privind protecția mărcilor, agenția a anulat înregistrarea mărcii în cauză în legătură cu expirarea termenului de valabilitate prevăzut (f.d.12).

Ulterior conform materialelor anexate la dosar (f.d.19), la data de 19.05.2017, societatea reclamantă SA Fabrica de Bere din Bender a depus o cerere de înregistrare a mărcii verbale СК СТАРАЯ КРЕПОСТЬ/SK STARAYA KREPOSTI pentru produsele clasei 32,, bere” CIPS, iar la data de 15.12.2017 Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală a emis un aviz provizoriu de respingere totală a cererii, dat fiind faptul că acesteia i se opune marca verbală nr.30426 CETATEA VECHE înregistrată la data de 01.01.2018 pe numele pârâtului Cazacu Victor (f.d.20).

În conformitate cu art.9 alin.(1) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Prin prisma art. 6-bis al Convenției de la Paris pentru protecția proprietății industriale din 20 martie 1883, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr. 1328 din 11 martie 1993, țările Uniunii pentru protecția proprietății industriale se obligă, fie din oficiu dacă legislația țării o îngăduie, fie la cererea celui interesat, să refuze sau să invalideze înregistrarea și să interzică folosirea unei mărci de fabrică sau de comerț care constituie o reproducere, imitație sau traducere putând crea confuzie, a unei mărci pe care autoritatea competentă a țării de înregistrare sau de folosire o va considera că este notoriu cunoscută ca fiind deja marca unei persoane admise să beneficieze de prezenta Convenție și ca fiind folosită pentru produse identice sau similare. Se va proceda la fel atunci când partea esențială a mărcii constituie o reproducere a unei astfel de mărci notoriu cunoscute, sau o imitație putând fi confundată cu aceasta. Un termen de cel puțin 5 ani de la data înregistrării va trebui acordat pentru a se cere radierea unei astfel de mărci. Țările Uniunii vor putea să prevadă un termen în care să fie cerută interzicerea folosirii. Nici un termen nu va fi stabilit pentru depunerea cererilor de radiere sau de interzicere a folosirii mărcilor înregistrate sau folosite cu rea-credință.

Potrivit art.21 alin.(1), lit.b) din Legea privind protecția mărcilor, marca este declarată nulă în urma unei cereri de anulare, depuse la judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI, sau a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depuse la aceeași instanță, dacă solicitantul a acționat cu rea-credință în momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii. Marca se consideră ca fiind înregistrată cu rea-credință în cazul în care, la momentul depunerii cererii de înregistrare a ei, solicitantul știa sau putea ști că pe piața Republicii Moldova se utilizează o asemenea marcă, cu bună-credință, de către altă persoană, pentru produse și/sau servicii identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare ori că sînt promovate sau se negociază promovarea/plasarea produselor și/sau serviciilor identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare marcate cu o asemenea marcă, care este anterioară și care beneficiază de protecție și se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, iar prin utilizarea mărcii înregistrate se creează un risc de confuzie cu marca anterioară sau fără motive justificate se profită de renumele acesteia. La anularea mărcii pe motivul înregistrării ei cu rea-credință se va ține cont în special de faptul dacă marca înregistrată este utilizată pentru produse care generează conflict cu o altă marcă sau dacă titularul mărcii înregistrate utilizează marca doar în scop de blocaj.

La caz instanța reiterează că anularea mărcii pe motivul înregistrării ei cu rea-credință, se va ține cont, în special de faptul, dacă marca înregistrată este utilizată pentru produse care generează conflict cu o altă marcă sau dacă titularul mărcii înregistrate, utilizează marca în scop de blocaj.

Înregistrarea mărcii se efectuează, reieșind din buna-credința a solicitantului. Însă orice persoană, interesele căreia îi sunt afectate de înregistrare, este în drept de a solicita în instanța de judecată anularea înregistrării mărcii, inclusiv din motivul înregistrării acesteia cu rea-credință (Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 1 din 06 februarie 2017).

Reaua-credință a fost definită, ca fiind incorectitudinea, atitudinea unei persoane care săvârșește un fapt sau un act contrar legii sau a celorlalte norme de conviețuire socială, pe deplin conștientă de caracterul ilicit al conduitei sale.

Pentru a anula marca, din acest temei, urmează să se stabilească acțiunile de rea-credință a solicitantului, la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii. Reaua-credință, ce este circumscrisă atitudinii obiective și subiective a părților, urmează a fi analizată, din perspectiva raporturilor juridice existente între părți, anterior formulării cererii de înregistrare a mărcii. Simpla cunoștință a existenței și folosirii mărcii, anterior depozitului, nu este suficientă pentru întrunirea condiției relei-credințe, fiind necesar, ca acest fapt să fie unul de natură frauduloasă. Reaua-credință implică îndeplinirea cumulativă a două cerințe distincte, vizând, pe de o parte, cunoașterea „faptului relevant”, adică existența și folosirea unei mărci anterioare sau chiar a unui semn neînregistrat ca marcă, iar, pe de altă parte, intenția frauduloasă. Constatările anterioare sunt confirmate și de aprecierile Curții, reflectate în decizia pronunțată, la 11 iunie 2009, în cauza C-529/07 (Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG contra Franz Hauswirth GmbH).

În acest context, instanța de judecată apreciază că momentul de referință pentru stabilirea măsurii în care titularul mărcii a dat dovadă de rea-credință la data depunerii cererii de înregistrare, astfel că faptele și dovezile anterioare datei de depunere pot fi luate în considerare pentru a interpreta intenția titularului la data depunerii înregistrării mărcii. Aceste fapte includ condițiile în care această marcă a fost creată și modul în care este utilizată de la data înregistrării mărcii.

Din materialele anexate la dosar se deduce că pârâtul Cazacu Victor, ulterior înregistrării mărcii, la data de 02.01.2018 printr-un contract de cesiune totală (f.d.35), a cesionat dreptul exclusiv asupra mărcii „Cetatea Veche” societății cu răspundere limitată Vicaur-C.

Conform contractului de producere livrare din 03.01.2018, SRL Vicaur-C, în persoana directorului Cazacu Victor, având calitatea de beneficiar, a încheiat un contract de producere livrare a berii sub marca Cetatea veche cu SA Martens SA, având calitatea de executor.

Astfel, instanța de judecată reține că pârâtul nici anterior și nici ulterior înregistrării mărcii nu a desfășurat nici o activitatea legată de producția, distribuirea berii, apei minerale și a băuturilor răcoroase.

Mai mult decât atât, pe parcursul examinării cauzei, pârâtul nu a prezentat instanței nici o probă concludentă cu privire la folosința efectivă a mărcii înregistrate începând cu 01.01.2018 și până în prezent.

Activitatea de producție și distribuție a berii fiind executată de SA Martens, avându-și sediul în România, Galați, la comanda beneficiarului SRL Vicaur-C, al cărei director este pârâtul Cazacu Victor. În concluzie, reieșind din circumstanțele de fapt menționate se deduce intenția de blocaj a activității comerciale a societății reclamante și, în consecință, elementul subiectiv al intenției neloiale.

Se relevă faptul că la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii litigioase, pârâtul cunoștea marca de bere CETATEA VECHЕ/СТАРАЯ КРЕПОСТЬ, produsă de reclamantă și a înregistrat marca litigioasă

pentru a profita pe seama mărcii anterioare a reclamantei, or faptul că pârâtul a înregistrat o denumire identică cu marca (CETATEA VECHE) la produse identice („Bere”) și asemănătoare („ape”, „sucuri...”) nu poate constitui o simplă coincidență, conduita pârâtului neînscrindu-se în regulile bunei-credințe și ale uzanțelor oneste în activitatea de afaceri, deoarece marca neînregistrată - a reclamantei a existat în piața Republicii Moldova anterior datei depunerii cererii de înregistrare a mărcii nr. 30426 CETATEA VECHE de către pârât, fiind protejată ca marcă prin efectul înregistrării la AGEPI până în data de 31.03.2008.

Totodată, conform art. 2 din Legea privind protecția mărcilor, marca reprezintă orice semn susceptibil de reprezentare grafică, care servește la deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice. Iar potrivit art. 5 din aceeași Lege, pot constitui mărci orice semne susceptibile de reprezentare grafică: cuvinte (inclusiv nume de persoane), litere, cifre, desene, combinații de culori, elemente figurative, forme tridimensionale, în special forma produsului sau a ambalajului acestuia, precum și orice combinații ale acestor semne, cu condiția ca ele să poată servi la deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice.

Respectiv, instanța de judecată reține identitatea fonetică și grafică a celor două mărci, cea folosită de către societatea reclamantă și cea înregistrată de către pârât, precum și identitatea produselor pentru care a fost înregistrată marca de către pârât. Or, marca înregistrată de către pârât este identică cu marca reclamantei, deoarece conține același element figurativ și aceleași cuvinte, precum și aceleași clase pentru care e înregistrată, fapt ce ar induce în eroare în privința originii produselor și producătorului acestora;

În consecință, faptul înregistrării unei mărci absolut identice, din punct de vedere fonetic și grafic, pentru produse identice și similare cu cele ale reclamantei, constituie un act de înregistrare cu rea-credință a mărcii, aceasta fiind susceptibilă să creeze confuzie în rândurile consumatorilor și prejudicii unei companii care a promovat această marcă în Republica Moldova începând cu anii 1999 și care a fost înregistrată de AGEPI pe numele reclamantei încă la 19.11.1999, cu data de depozit din 11.08.1997, pentru produsele clasei 32 “bere” CIPS.

Având în vedere argumentele expuse, pentru evitarea utilizării de către titular a mărcii în scop de blocaj, cu consecința prejudicierii activității comerciale a societății reclamante, se impune declararea nulă a mărcii Cetatea Veche nr.6862 pe numele pârâtului, în temeiul art. 21 alin.(1) lit.b) din Legea nr. 38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, fiind stabilit faptul acționării cu rea-credință a pârâtului-solicitant în momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii.

În temeiul art.art. 238-241 Codul de Procedură Civilă, *instanța de judecată,*

HOTĂRĂȘTE :

Se admite cererea de chemare în judecată declarată de SA Fabrica de Bere către Cazacu Victor, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova, privind constatarea faptului înregistrării mărcii cu rea-credință și anularea mărcii.

Se constată faptul că Cazacu Victor a acționat cu rea-credință la momentul înregistrării cererii de înregistrare a mărcii nr. depozit 040588 CETATEA VECHE.

Se anulează marca nr. 30426 CETATEA VECHE.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Președintele ședinței

Judecătorul

Copia corespunde cu originalul

semnătura

Olesea Turcan